

РЕШЕНИЕ

№ 2074

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1058** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 4036/31.01.2024 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 349831/05.12.2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от Председателят на Комисията за противодействие на корупцията (К.) с предишно наименование Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ) срещу Решение № 5240/14.11.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 9 състав, по НАХД № 11297/2023 г. по описа на съда, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № НП-67/16.06.2023 г., издадено от председателя на КПКОНПИ, с което на М. Г. С. е наложена глоба в размер на 1 600 лв. на основание чл. 173, ал. 1 от ЗДсЛ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно, тъй като оспорването на издадената заповед за прекратяване на служебното правоотношение не спира нейното изпълнение, поради което правоотношението следва да се счита за прекратено от датата, посочена в заповедта – 01.09.2021 г. Сочи се още, че съдът е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила, като не е разпитал актосъставителя. Моли се решението на СРС да бъде отменено и бъде потвърдено

НП. В касационното производство Председателят на КПКОНПИ е редовно призован, представлява се от юрк. Р., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - М. Г. С. – редовно призована, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 13.12.2022 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ е направена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПКОНПИ да подават декларации за имущество и интереси в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларация при освобождаване от висша публична длъжност.

При проверката е установено, че М. Г. С. не е подала в законоустановения срок декларация по образец съгласно чл. 35, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ.

От писмо с вх. № ЦУ-01-8562/27.07.2022 г. на кмета на [община] до КПКОНПИ, е установено, че М. Г. С. е освободена от заеманата длъжност главен архитект на [община], считано от 01.09.2021 г. При извършената проверка е установено, че в срок до 01.10.2021 г. М. Г. С. не е подала дължимата декларация по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ. Установено е също, че задължението по чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ да подаде втора финална декларация за имущество и интереси е възникнало в едномесечен срок от изтичането на една година от деня, до който е трябвало да подаде декларация при освобождаване от длъжност или в срок от 01.10.2022 г. до 01.11.2022 г.

На нарушителя е изпратена покана с изх. № ЦУ-01-13166/13.12.2022 г. да се яви на 19.12.2022 г. за съставяне на акт за установяване на административно нарушение, която не е получена и писмото е върнато в цялост. След проведен телефонен разговор между М. Г. С. и Р. М. К. - старши инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ, в присъствието на М. К.-Р. - старши инспектор в дирекция „Публичен регистър“ е съставен констативен протокол за уведомяване по телефон с вътр. № 13166#1/16.12.2022 г. При проведения разговор на лицето са разяснени причините за изпращане на писмо от КПКОНПИ с изх. № ЦУ-01-13166/13.12.2022 г. и то е заявило, че не е получило писмото. М. Г. С. е заявила, че желае актът да бъде съставен в нейно отсъствие и да бъде изпратен за връчване чрез общинската администрация.

Съставен бил АУАН ПР-737/19.12.2022 г. Актът е връчен лично на нарушителя, като е постъпило възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление /НП/ № НП-67/16.06.2023 г., издадено от председателя на КПКОНПИ, с което на М. Г. С. е наложена глоба в размер на 1 600 лв. на основание чл. 173, ал. 1 от ЗДсЛ.

Районният съд е приел, че НП е незаконосъобразно, тъй като към момента на

установяване на посоченото нарушение заповедта за прекратяване на служебното правоотношение не е влязла в сила, съответно за лицето не са започнали да текат сроковете по чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ.

Касационният състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

Съгласно чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ лицата, заемащи висши публични длъжности подават декларация за имущество и интереси. Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ /отм./, декларация за имущество и интереси се подава в в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3 за освобождаване на длъжността.

От административнонаказателната преписка се установява, че със Заповед № 9/31.08.2021 г. на Кмета на [община] е прекратено служебното правоотношение на М. С. на основание чл. 105, ал. 1 от ЗДсЛ. От съдържанието на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е видно, че същото се счита за прекратено от 01.09.2021 г., но заповедта е връчена на лицето на 08.02.2022 г. Касационният състав споделя извода на СРС, че срокът по чл. 34, ал. 1, т. 4, вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 /отм./ от ЗПКОНПИ е започнал да тече от дата на връчване на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на лицето, както и че не е налице допуснато предварително изпълнение на заповедта. При този извод не е налице неизпълнение на задължението по чл. 38, ал. 1, т. 4 от ЗПКОНПИ от М. С. в посочения в АУАН и НП период на нарушението на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, съответно издаденото НП е незаконосъобразно.

С оглед изложеното, решението на СРС е правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5240/14.11.2023 г. на СРС, НО, 9 състав, по НАХД № 11297/2023 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.